

ПРЕПОРУКЕ ЗА ПОСТУПАЊЕ У ЦИЉУ СПРЕЧАВАЊА И СУЗБИЈАЊА ЗАРАЗНОГ ОБОЉЕЊА COVID-19 НАКОН ПРЕСТАНКА ВАНРЕДНЕ СИТУАЦИЈЕ НА ТЕРИТОРИЈИ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Одлука о престанку важења одлуке о проглашењу ванредне ситуације за територију Републике Српске објављена је у Службеном гласнику Републике Српске број 46/23.

Уредба о начину извршавања мјера за спречавање и сузбијање заразних обољења ковид 19 („Службени гласник Републике Српске“, број 36/23) којом се уређивао начин извршавања мјера за спречавање и сузбијање заразних обољења COVID-19 за вријеме трајања ванредне ситуације престала је да важи сходно Уредби о престанку важења уредбе о начину извршавања мјера за спречавање и сузбијање заразних обољења ковид 19 („Службени гласник Републике Српске“ број 46/23).

У складу са наведеним не постоји више обавеза спровођења мјера карантина, изолације и инспекцијског надзора над истима.

Међутим, како вирус SARS-COV2 и даље циркулише у популацији, а особе са хроничним обољењима и особе старије животне доби имају повећан ризик за развој теже клиничке слике болести и лошије исходе оболијевања, Институт за јавно здравство Републике Српске даје сљедеће препоруке.

ДЕФИНИЦИЈА СЛУЧАЈА

Могућ COVID-19 случај

1. Особа која задовољава клиничке или епидемиолошке критеријуме:

Клинички критеријуми:

- Акутни почетак повишене температуре И кашља

ИЛИ

– Акутни почетак БИЛО КОЈА ТРИ ИЛИ ВИШЕ од сљедећих знакова или симптома: повишена температура, кашаљ, општа слабост/малаксалост, главобоља, мијалгија, грлобоља, кијавица/цурење из носа, диспнеја, анорексија/мучнина/повраћање, дијареја, измијењено психичко стање.

ИЛИ

Епидемиолошки критеријуми:

– Контакт вјероватног или потврђеног случаја или особа повезана са кластером случајева (група симптоматских појединаца са најмање једним случајем потврђеним PCR тестом или са најмање двије епидемиолошки повезане симптоматске особе са позитивним антигенским тестом).

Епидемиолошки критеријуми су укључени да би се омогућило тестирање асимптоматских контаката у окружењима гдје бораве осјетљиве групе становништва (домови за стара лица, колективни смјештај осјетљивих група становништва и сл.)

2. Пацијент са тешком акутном респираторном инфекцијом (SARI: акутна респираторна

инфекција праћена грозницом или са измјереном температуром изнад 38°C и кашаљ, који су се јавили у посљедњих 10 дана, а чије стање захтијева хоспитализацију)

3. Асимптоматска особа или особа која задовољава епидемиолошке критеријуме са позитивним антигенским тестом на SARS - CoV-2 вирус.

– На основу клиничке и јавноздравствене процјене, може се утврдити потреба за даљим испитивањем и код пацијената који стриктно не задовољавају клиничке и епидемиолошке критеријуме.

– Дефиниције случаја које се користе у сврху надзора не користе се у клиничком збрињавању.

Вјероватан COVID-19 случај (шифра UO7.2)

1. Пацијент који испуњава наведене клиничке критеријуме И који је контакт вјероватног или потврђеног случаја или је епидемиолошки повезан са кластером случајева (група симптоматских појединаца са најмање једним случајем потврђеним PCR тестом или најмање двије епидемиолошки повезане симптоматске особе са позитивним антигенским тестом).

2. Смрт одрасле особе са респираторним дистресом прије смрти, а која се не може објаснити другим узроком и особа је била у контакту са вјероватним или потврђеним случајем или је епидемиолошки била повезана са кластером (група симптоматских појединаца са најмање једним случајем потврђеним PCR тестом или најмање двије епидемиолошки повезане симптоматске особе са позитивним антигенским тестом).

Потврђен COVID-19 случај (шифра UO7.1)

1. Особа са лабораторијски потврђеном COVID-19 инфекцијом PCR методом, без обзира на присуство клиничких симптома и знакова или епидемиолошких критеријума.

2. Особа са позитивним антигенским тестом на SARS - CoV-2 вирус и која испуњава клиничке критеријуме и/или епидемиолошке критеријуме могућег COVID-19 случаја под 1.

Дефиниција смртог исхода усљед COVID-19

Смрт усљед COVID-19 у сврхе надзора дефинише се као смрт настала као резултат клинички компатибилних обољења код вјероватног или потврђеног случаја COVID-19, осим уколико не постоји јасан алтернативан узрок смрти који се не може повезати са болешћу COVID-19 (нпр. траума).

Између обољења и смрти нема периода потпуног опоравка.

У пријави смрти од COVID-19 је неопходно нагласити да ли се ради о потврђеном или вјероватном случају.

ДЕФИНИЦИЈА КОНТАКТА

1. Блиски контакт је особа која је била изложена, на било који од наведених начина, 2 дана прије и 14 дана након појаве симптома, потврђеном или вјероватном случају: контакт лицем у лице са вјероватним или потврђеним случајем на удаљености мањој од 2 метра и током најмање 15 минута,

2. директан физички контакт са вјероватним или потврђеним случајем или са његовим излучевинама (нпр. додиривање кориштених марамица голом руком или ако се заражена особа накашље у здраву),

3. директно збрињавање пацијента са могућим или потврђеним COVID-19 без ношења препоручене личне заштитне опреме или уколико је дошло до пропуста у ношењу опреме,

4. дијељење домаћинства са потврђеним или вјероватним случајем,

5. боравак у истој затвореној просторији (учионица, чекаоница, канцеларија) на удаљености мањој од 2 метра дуже од 15 минута

ИЛИ

друге ситуације, у складу са процјеном ризика надлежног епидемиолога.

Контакти

Блиски контакти не подлијежу више обавези мјере карантина. Блиским контактима препоручује се мјера ношења маске у трајању од 10 дана од последњег контакта са потврђеним/вјероватним случајем. У том периоду препоручује се избјегавање контакта са особама које су под повећаним ризиком за развој тежих облика COVID-19, избјегавање већих окупљања и праћење свог здравственог стања. У случају појаве симптома који могу упућивати на COVID-19 препоручује се јављање надлежном доктору и спровођење лабораторијског тестирања PCR методом или брзим антигенским тестом (BAG).

Изолација

Мјера изолације након престанка ванредне ситуације и престанка важења прописа донесених у вези са ванредном ситуацијом више није обавезујућа.

Код особа које су вјероватан/ потврђен COVID-19 случај, препоручује се изолација у трајању од 5 дана.

Особама које су вјероватан/ потврђен COVID-19 случај, а које због природе посла долазе у контакт са особама старије животне доби, хроничним болесницима, имунокомпромитованим особама и трудницама препоручује се ношење FFP2 маске до 10. дана од појаве симптома, односно од дана позитивног теста на SARS-CoV2 (код асимптоматских случајева).

МЈЕРЕ У ЗДРАВСТВЕНИМ УСТАНОВАМА

Здравственим радницима који током обављања посла долазе у непосредан додир са пацијентима препоручује се кориштење одговарајуће заштитне маске зависно од природе посла, у току рада са пацијентима.

Здравственим радницима који су били у блиском контакту препоручује се да носе FFP2 маску 10 дана од дана ризичног контакта и избјегавају близак контакт, уколико је могуће обзиром на захтјеве радног мјеста. Препоручује се тестирање 3 до 5 дана након контакта.

Пацијентима хоспитализованим у здравственим установама, који су вјероватан/потврђен COVID-19 случај препоручује се изолација у посебним, за то намијењеним просторијама/одјељењима у трајању од 5 дана од дана појаве симптома, односно од дана позитивног теста на SARS-CoV2 (код асимптоматских случајева).

Здравственим радницима који су вјероватан/потврђен COVID-19 случај, препоручује се изолација у трајању од 5 дана, уз ношење FFP2 маске до 10. дана од дана појаве симптома, односно од дана позитивног теста на SARS-CoV2 (код асимптоматских случајева).

Приликом пријема у болницу/клинички центар, препоручује се тестирање:

- особа које су биле у контакту са вјероватним/потврђеним COVID-19 случајем,
- особа које имају симптоме обољења респираторног система,
- прије дијагностичко-терапијских поступака при којима се стварају аеросоли,

- особа које се смјештају на одјељења у којима бораве посебно осјетљиви пацијенти (свака болница на основу своје организације, познавања ризика и епидемиолошке ситуације процијењује која су то одјељења/одјели).

Уколико је могуће и не утиче на ток и исход лијечења, особама које су биле у контакту са вјероватним/потврђеним COVID-19 случајем и особама које имају симптоме обољења респираторног система, може се препоручити одгађање хоспитализације.

Потребно је да здравствене установе континуирано спроводе све уобичајене мјере превенције и контроле инфекције.

МЈЕРЕ У УСТАНОВАМА СОЦИЈАЛНЕ ЗАШТИТЕ

Особама запосленим у установама социјалне заштите које долазе у непосредан додир са корисницима услуга социјалне заштите препоручује се кориштење заштитне маске у току рада са корисницима услуга социјалне заштите на начин да покрива нос и уста.

Особама запосленим у установама социјалне заштите који долазе у непосредан додир са корисницима услуга социјалне заштите а који су били у блиском контакту препоручује се да носе FFP2 маску 10 дана од дана ризичног контакта и избегавају близак контакт, уколико је могуће обзиром на захтјеве радног мјеста. Препоручује се тестирање 3 до 5 дана након контакта.

Корисницима у установама социјалне заштите, који су вјероватан/потврђен COVID-19 случај, препоручује се изолација у посебним, за то намијењеним просторијама у трајању од 5 дана од појаве симптома, односно од дана позитивног теста на SARS-CoV2 (код асимптоматских случајева).

Особама запосленим у установама социјалне заштите, које су вјероватан/потврђен COVID-19 случај, препоручује се изолација у трајању од 5 дана, уз ношење FFP2 маске до 10. дана од појаве симптома, односно од дана позитивног теста на SARS-CoV2 (код асимптоматских случајева).

Препоручује се да у посјету у установе социјалне заштите не долазе особе које имају респираторне симптоме или су биле у контакту са потврђеним/вјероватним случајем. Препоручује се да у току посјете и посјетиоци и корисници установа социјалне заштите користе заштитну маску на начин да покрива нос и уста.

Приликом пријема у установе социјалне заштите, препоручује се тестирање:

- особа које су биле у контакту са вјероватним/потврђеним COVID-19 случајем,
- особа које имају симптоме обољења респираторног система.

Потребно је да установе социјалне заштите континуирано спроводе све уобичајене мјере превенције и контроле инфекције.